

Danielin kirja - Numero kahdeksantoista

Hetki

Jeff Pippenger

2023-12-13

Inspiraatio tekee selväksi, että Danielin kirjan kolmas luku edustaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa. Jesajan kirjan kahdennessakymmenennessäkolmannessa luvussa Tyroksen portto, joka harjoittaa haureutta maan kuninkaiden kanssa, on se Ilmestyskirjan portto, joka harjoittaa haureutta maan kuninkaiden kanssa. Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa tuon porton otsaan on kirjoitettu: Suuri Babylon.

Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaiseen ja kaunistettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, ja hänellä oli kädessään kultainen malja, joka oli täynnä hänen haureutensa kauhistuksia ja saastaisuutta. Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi: SALAISUUS, SUURI BABYLON, PORTTOJEN JA MAAN KAUHISTUSTEN ÄITI. Ilmestys 17:4, 5.

Ennen vuotta 1950 englanninkieliset sanakirjat tunnistivat näissä kahdessa jakeessa esitetyn naisen oikein roomalaiskatoliseksi kirkoksi. Koko maailma tiesi katolisten vainojen pimeän keskiajan jälkeen, että ne pantiin toimeen vuosina 538–1798; että Rooman kirkko oli se portto, joka harjoittaa haureutta maan kuninkaiden kanssa. Itsenäisyysjulistus laadittiin hylkäämään katolisuuden valta sekä niiden maallisten kuninkaiden valta, jotka olivat solmineet epäpyhiä suhteita porton kanssa. Jesajan kahdeskymmeneskolmas luku osoittaa, että portto joutuisi unohduksiin. Et koskaan löytäisi Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun porton määritelmää katoliseksi kirkoksi mistään nykyaikaisista hakukoneista, sillä Jumalan Sana ei koskaan petä, ja Jumalan Sana sanoo, että hän joutuisi unohduksiin.

Ja sinä päivänä tapahtuu, että Tyyro unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, yhden kuninkaan päivien mukaan; seitsemänkymmenen vuoden päätyttyä Tyyrolle käy niin kuin portosta lauletaan: Ota harppu, kiertele kaupunkia, sinä unohdettu portto; soita suloisesti, laula monta laulua, että sinut muistettaisiin. Ja tapahtuu seitsemänkymmenen vuoden päätyttyä, että Herra pitää huolen Tyyrosta, ja se palaa palkkionsa ääreen ja harjoittaa haureutta kaikkien maailman valtakuntien kanssa maan päällä. Mutta sen kauppavoitto ja sen portonpalkka ovat oleva pyhitetyt Herralle: niitä ei koota varastoon eikä panna talteen, sillä sen kauppavoitto on oleva niille, jotka asuvat Herran kasvojen edessä, että heillä olisi kyllin syötävää ja kestävät vaatteet. Jesaja 23:15–18.

Jumalan Sana ei koskaan petä, ja vuodesta 1798 lähtien portto on ollut unohduksissa, mutta viimeisinä päivinä hänet muistetaan. Hänet muistetaan, kun Jumalan seitsemännen päivän sapattia vastaan hyökätään, ja se on se yksi käsky kymmenestä käskystä, joka oli aina muistettava. Hänet muistetaan, kun hän ottaa harppunsa, kulkee ympäri kaupunkia ja soittaa suloisia säveliä ja monia lauluja. Hän laulaa laulunsa seitsemänkymmenen vuoden lopussa, jotka ovat yhden kuninkaan päivät. Kuningas, Danielin toisen luvun mukaan, on valtakunta.

Ja kaikkialla, missä ihmiset asuvat, hän on antanut sinun käteesi kedon eläimet ja taivaan linnut, ja hän on tehnyt sinut niiden kaikkien hallitsijaksi. Sinä olet tämä kultainen pää. Daniel 2:38.

”Pää” tai ”kuningas” ovat molemmat valtakunnan vertauskuvia. Se valtakunta, jota ”yhden kuninkaan päivät” edustaa, on Yhdysvallat. Yhdysvallat aloitti profeettallisen valtansa maan petona silloin, kun Babylonin portolle annettiin kuolettava haava vuonna 1798. Se jatkuu Raamatun profetian kuudentena valtakuntana sunnuntailakiin asti. Raamatun profetian kirjaimellinen valtakunta, joka todella hallitsi seitsemänkymmentä vuotta, oli Babylon.

Katso, minä lähetän noutamaan kaikki pohjoisen sukukunnat, sanoo Herra, ja Nebukadnessarin, Babylonin kuninkaan, palvelijani, ja tuon heidät tätä maata vastaan ja sen asukkaita vastaan ja kaikkia näitä ympärillä olevia kansoja vastaan; ja minä vihin heidät perikatoon ja teen heistä kauhistuksen ja ivan kohteen ja ikuiset autiomaaksi jääneet paikat. Minä otan heiltä pois ilon äänen ja riemun äänen, yljän äänen ja morsiamen äänen, käsikivien jylyn ja lampun valon. Ja koko tämä maa tulee autioksi ja kauhistukseksi, ja nämä kansat palvelevat Babylonin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta. Ja tapahtuu, kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, että minä rankaisen Babylonin kuningasta ja sitä kansaa, sanoo Herra, heidän pahuutensa tähden, sekä kaldealaisten maata, ja teen siitä ikuisen aution. Jeremia 25:9–12.

Kirjaimellinen Babylon hallitsi seitsemänkymmentä vuotta, esikuvaten viimeisten päivien valtakuntaa, joka hallitsee seitsemänkymmentä vertauskuvallista vuotta. Nebukadnessar, Babylonin kuningas, hyökkäsi Juudaa vastaan kolme kertaa. Ensimmäinen hyökkäys kohdistui Joojakimiin, ja silloin alkoivat Jeremian profetian seitsemänkymmentä vuotta. Ne päättyivät Belsassarin kuolemaan, jolloin Jumala rankaisi ”Babylonin kuningasta”, niin kuin hän oli rangaissut kuningas Joojakimia seitsemänkymmenen vuoden alussa. Profeettallinen valtakunta, jota kuvataan ”yhden kuninkaan päivinä” (yhtenä valtakuntana) ”seitsemän kymmenen vuoden” aikana, oli Babylon, ja Raamatun profetian valtakunta, joka hallitsee seitsemänkymmentä vertauskuvallista vuotta aikana, jolloin Tyyron portto on unohdettu, on Ilmestyskirjan kolmantenatoista luvussa kuvattu maapeto. Siirtymä Raamatun profetian viidennestä kuudenteen valtakuntaan vuonna 1798 on osa sitä totuutta, jota Johannes havainnollistaa Ilmestyskirjan kolmantenatoista luvussa.

Ja minä seisoin meren hiekalla ja näin pedon nousevan merestä; sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen sarvissa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkan nimi.... Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ilmestys 13:1, 11.

Merenranta, jolla Johannes seisoi Ilmestyskirjan kolmantenatoista lukua koskevassa näyssä, edustaa vuotta 1798.

”Sinä aikana, jolloin paavius, voimastaan riistettynä, pakotettiin luopumaan vainosta, Johannes näki uuden vallan nousevan esiin toistamaan lohikäärmeen ääntä ja jatkamaan samaa julmaa ja jumalanpilkkavaa työtä. Tätä valtaa, viimeistä, joka käy sotaa seurakuntaa ja Jumalan lakia vastaan, kuvaa peto, jolla on karitsankaltaiset sarvet. Sitä edeltäneet pedot olivat nousseet

merestä; mutta tämä nousi maasta, kuvaten sen kansakunnan rauhanomaista nousua, jota se symboloi — Yhdysvallat.” Signs of the Times, February 8, 1910.

Merestä nouseva peto erotettiin maan pedosta meren hiekalla. Raamatun profetian viides valtakunta vuonna 1798 (merenranta) edusti mennyttä historiaa, ja kuudes valtakunta oli tulevaa historiaa. Milleriläiset eivät nähneet tätä totuutta. William Millerille annettiin ymmärrystä pakanuuden lohikäärmevallasta ja sen suhteesta seuraavaan valtakuntaan, jota edustettiin katolilaisuuden petona. Ilmestyskirjan kolmannessatoista luvussa avautuu kertomus väärästä profeetasta, joka on kolmas niistä kolmesta vallasta, jotka johtavat maailman Harmagedoniin. Kertomus alkaa vuoden 1798 merenrannalta.

Yhdysvallat aloittaa historiansa karitsan symboliikalla, mutta päättää historiansa puhuen lohikäärmeen tavoin. Maapetona kuvatun vallan hallituskauden vertauskuvallisten seitsemänkymmenen vuoden historia esitetään yhdessä jakeessa Ilmestyskirjan kolmannessatoista luvussa, sillä tuo jae yksilöi samassa virkkeessä sekä maapeton alun että sen lopun.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ilmestys 13:11.

Kun Yhdysvallat puhuu lohikäärmeen tavoin, se säätää sunnuntailain. Ennen kuin se toteuttaa sunnuntaipalvonnan pakottamisen, protestantismin luopuneet kirkot yhdistyvät ja ottavat poliittisen vallan luopuneesta hallituksesta, muodostaessaan pedon kuvan. Kun innoitus osoittaa (ja tekee niin toistuvasti), että Nebukadnessarin kultaisen kuvan vihkimisjuhla edustaa sunnuntailakia, se merkitsee maapedon seitsemänkymmenen vertauskuvallisen vuoden päättymistä. Danielin kirjan luvut yhdestä kolmeen edustavat Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin sanomia. Kolmas enkeli tulee eläväksi totuudeksi sunnuntailain aikana.

Profeetallisesti Danielin kirjan ensimmäinen, toinen ja kolmas luku edustavat Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskevan maapedovallan seitsemääkymmentä vertauskuvallista vuotta. Ensimmäisessä luvussa kuvattu ruokavaliokoe sekä Jojakimin vertauskuvallisuus osoittavat, että ensimmäinen luku alkaa profeetallisesti ensimmäisen enkelin voimaantulemisen hetkestä joko 11. elokuuta 1840 tai 11. syyskuuta 2001 kolmannen enkelin historiassa.

Babylon on kansa, joka hallitsi seitsemänkymmentä vuotta, ja nuo vuodet edustavat Yhdysvaltojen historiaa. Babylonin seitsemänkymmentä vuotta eivät päättyneet ennen kuin kauan Nebukadnessarin kultaisen kuvapatsaan vihkimisen jälkeen, mutta profeetallisesti ne seitsemänkymmentä vertauskuvallista vuotta, joita Jesaja käyttää luvussa kaksikymmentäkolme, päättyvät Danielin kolmannessa luvussa. Kun Nebukadnessarin orkesteri soittaa musiikkia vihkimisjuhlaa varten, pedon merkki pannaan toimeen, ja tuolloin Tyyron ja Babylonin portto alkaa laulaa laulujaan maan kuninkaille, samalla kun luopio-Israel kumartuu ja tanssii.

Kuningas Nebukadnessar teki kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää; hän pystytti sen Duuran laaksoon Baabelin maakunnassa. Sitten kuningas Nebukadnessar lähetti kokoamaan satraapit, maaherrat ja käskynhaltijat, tuomarit, rahastonhoitajat, neuvonantajat, virkamiehet ja kaikki maakuntien hallitsijat saapumaan sen kuvapatsaan vihkiäisiin, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. Niin

satraapit, maaherrat ja käskynhaltijat, tuomarit, rahastonhoitajat, neuvonantajat, virkamiehet ja kaikki maakuntien hallitsijat kokoontuivat sen kuvapatsaan vihkiäisiin, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt; ja he seisoivat sen kuvapatsaan edessä, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt. Silloin airut huusi suurella äänellä: Teille julistetaan, te kansat, kansakunnat ja kielet: heti kun kuulette torven, huilun, kanteleen, säkkipillin, psalterin, dulcimerin ja kaikenlaisten soittimien äänen, teidän on langettava maahan ja kumarreltava kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt; mutta joka ei lankea maahan eikä kumarra, hänet heitetään sillä hetkellä palavan tulisen pätsin keskelle. Sen tähden, sillä hetkellä kun kaikki kansat kuolivat torven, huilun, kanteleen, säkkipillin, psalterin ja kaikenlaisten soittimien äänen, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet lankesivat maahan ja kumarsivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. Daniel 3:1–7.

Sinä ”aikana” eli samana ”hetkenä”, joka on sunnuntailaki Yhdysvalloissa, jokainen, joka kieltäytyy kumartamasta kultaista kuvaa, ”heitetään tulisen pätsin keskelle”. Ainoa Vanhan testamentin kirja, joka sisältää sanan, joka on käännetty sanaksi ”hetki”, on Danielin kirja. Sana ”hetki” kolmannessa luvussa kuvaa pedon merkin saapumista. Sana ”hetki” edustaa myös ensimmäisen enkelin sanomaa neljännessä luvussa, sillä siellä se symboloi Nebukadnessarille annettua varoitusta Jumalan tuomion tulevasta ”hetkestä”.

Silloin Daniel, jonka nimi oli Beltesassar, hämmästyi hetkeksi, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet. Kuningas puhui ja sanoi: Beltesassar, älköön uni eikä sen selitys sinua pelästyttäkö. Beltesassar vastasi ja sanoi: Herrani, koskekoon uni niitä, jotka sinua vihaavat, ja sen selitys sinun vihollisiasi. Daniel 4:19.

Daniel esitti Nebukadnessarille varoituksen hänelle tulevasta Jumalan tuomion hetkestä, jonka Nebukadnessar myöhemmin torjui. Neljännen luvun ”hetki”, kun sitä käytetään luvussa uudelleen, edustaa silloin sitä ”hetkeä”, jolloin tuomio saapui. Milleriläisessä historiassa neljännen luvun ensimmäinen ”hetki” edustaisi ensimmäisen enkelin saapumista vuonna 1798. Tuo sanoma täyttyi, kun tutkiva tuomio alkoi 22. lokakuuta 1844. Neljännen luvun ”hetki” on ensin tulevan tuomion sanoman vertauskuva, ja sitten sitä käytetään vertauskuvana siitä, että tuomio on saapunut. Sanan ”hetki” ensimmäinen käyttö edustaa vuotta 1798 ja ensimmäisen enkelin saapumista, ja toinen käyttö edustaa 22. lokakuuta 1844 ja kolmannen enkelin saapumista.

Samalla hetkellä tämä sana täyttyi Nebukadnessarista; ja hänet karkotettiin ihmisten joukosta, ja hän söi ruohoa niin kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa kasvoivat kuin kotkain höyhenet ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet. Daniel 4:33.

Neljännen luvun ”hetki” on sen tähden sekä vuoden 1798 että vuoden 1844 vertauskuva, sillä nämä ovat Israelin pohjoista (alkaen 723 eKr.) ja eteläistä (alkaen 677 eKr.) valtakuntaa kohdanneiden kahden ”seitsemän ajan” kirouksen päätepisteet. Nämä kaksi kirousta, jotka kuvaavat kahtatuhatta viittäsatia kahtakymmentä vuotta hajaannusta ja orjuutta, edustavat Jumalan ensimmäisen ja viimeisen vihastuksen toimeenpanoa Hänen luopiokansaansa vastaan. Molemmat alkoivat Jumalan tuomiolla, ja niiden kummankin päättymisen edustaa varoitussanomaa Jumalan lähestyvistä tutkivasta tuomiosta tai tutkivan tuomion saapumista. Molemmat ne tuomiot, joita ”seitsemän

ajan” kahden tuomion päättymisen edustaa, ilmaistaan Danielin neljännessä luvussa sanalla ”hetki”.

Milleriläisessä historiassa ”hetki” edustaa liikkeen alkua lopun aikana vuonna 1798, jolloin ensimmäinen enkeli saapui, ja neljännen luvun toinen ”hetki” edustaa liikkeen loppua, jolloin kolmas enkeli saapui 22. lokakuuta 1844. Ensimmäisen enkelin milleriläinen liike toistuu kolmannen enkelin liikkeessä, joten ”hetken” kaksi käyttötapaa neljännessä luvussa merkitsevät myös lopun aikaa vuonna 1989 sekä myös pian tulevaa sunnuntailakia. Ensimmäisen enkelin milleriläinen liike julisti tutkivan tuomion avautumista, ja kolmannen enkelin liike julistaa Jumalan toimeenpanevan tuomion avautumista, joka on etenevä, alkaen sunnuntailaista ja jatkuen sekä voimistuen Kristuksen toiseen tulemiseen asti.

Jatkamme Danielin kolmannen luvun tutkimista ja päätämme sanan ”hetki” tarkastelun seuraavassa artikkelissa.

Katso, minä lähetän teidät niin kuin lampaat susien keskelle; olkaa siis viisaita kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkyset. Mutta varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teidät oikeuksien eteen, ja synagogissaan he ruoskivat teitä; ja teidät viedään maaherrain ja kuninkaiden eteen minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoille. Mutta kun he luovuttavat teidät, älkää huolehtiko siitä, kuinka tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on puhuttava. Sillä ette te ole ne, jotka puhuvat, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä. Ja veli antaa veljensä kuolemaan, ja isä lapsensa; ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja saattavat heidät surmattaviksi. Ja kaikki vihaavat teitä minun nimeni tähden; mutta joka kestää loppuun asti, se pelastuu. Mutta kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen; sillä totisesti minä sanon teille: te ette ehdi käydä läpi Israelin kaupunkeja, ennen kuin Ihmisen Poika tulee. Opetuslapsi ei ole opettajaansa ylempi eikä palvelija herraansa ylempi. Opetuslapselle riittää, että hän on niin kuin hänen opettajansa, ja palvelijalle, että hän on niin kuin hänen herransa. Jos he ovat kutsuneet perheenisäntää Beelsebuliksi, kuinka paljon enemmän hänen perhekuntaansa! Älkää siis peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi. Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa valossa; ja minkä kuulette korvaan sanottavan, se julistakaa katoilta. Älkääkä peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua; vaan pelätkää enemmän häntä, joka voi hukuttaa sekä sielun että ruumiin helvettiin. Matteus 10:16–28.